Ч. 106. Второк 13 (26) мая 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Хорватскі розрухи. — З Туреччини.)

Палата послів відбуде в сім тиждни два засіданя, а то завтра і в пятницю. Палата має намір докінчити дискусию над недільним спочинком перед Зеленими сьвятами, чого не можна зробити на однім засіданю. Ві второк має відбути ся дискусия над наглим внесенем Вольфа о реґуляциї Лаби. По Зелених сьвятах має відбути ся найблисше засідане в четвер, дня 4 червня. Рішеня о буджетовій провізориї і дальших засіданях парляменту відбудуть ся в тиждни по Зелених сьвятах. — Neues Wien. Tagblatt доносить, що віцепрезидент польского Кола ґр. Войт. Дідушицкий радив вчера з дром Кербером в справі удержавненя північної зелізниці, та що в тій справі прийшло до порозуміня. На нинішним засіданю польского Кола зложить президент Кола справу з переговорів з правительством. — Narodni Listy називають теперішне політичне положене невідрадним і каже, що до Зелених сьвят комісиї не полагодять своїх робіт. Комісиї не ідуть впрочім цілком самостійно, стоячи на сторожи інтересів населеня. Комісийні праці викличуть досить численні ріжниці між тим, що оба правительства ухвалили, а тим, що буде вислідом комісийних нарад і тому навязане нових переговорів з угорским правительством видає ся конечним.

Заворушеня в Хорватиї прибирають чимраз більші розміри, а віденьска Zeit доносить: Передвчера перед полуднем явили ся в парляменті хорватскі студенти, котрі кажуть, що одержали телеґрафічну вістку про кроваві події і битки в околици Загреба межи товпою демонстраитів а війском в силі 250 людий. Ту вістку одержали студенти через післанця, що доперва в пограничній місцевости міг надати депешу, бо в Загребі всі депеші про тамошні події конфіскують. То донесене справило велике враженє на хорватских послах. Проф. Феріц удав ся сейчас до президента кабінету д-ра Кербера і уділив єму сеї вістки, додаючи в найвисшім зворушеню, що коли теперішної системи в Хорватиї не змінять, то прийде до страшних подій. — Вчера прибули до Відня хорватскі посли соймові з Дальматиї, щоби прилучити ся до хорватских послів до державної ради і разом з ними удати ся на авдиенцию до Цісаря в ціли представленя монархови зворушеня умів, викликаного подіями в Загребі. — Хорватскі розрухи відбивають ся голосним відгомоном в Дальматиї, де по більших містах скликують Хорвати віча, на котрих демонструють против Угорщини. — Зі Спліту телеґрафують, що там товпа хотіла на площи спалити публично образ бана, однак поліция перешкодила сему і забрала образ. Товпа, співаючи народні пісни, переходила ціле місто, демонструючи перед будинками угорских институций. В пристани примушено прибувші кораблї „Загреб“ і „Босни“ до звиненя угорских прапорів.

З Константинополя доносять про наміренї замахи на будинки амбасад чужих держав. І так один чоловік, імовірно якийсь член революцийного комітету, хотів перекупити значнійшою сумою служачого францускої амбасади і наклонити єго, аби підложив в амбасаді динамітову бомбу. Позаяк до того случаю не привязувано в першій хвили ваги, утік той незнакомий і не удало ся єго увязнити ні провірити, чи дійстно розходило ся о замах. Також укладано замах на російску амбасаду. Амбасад стереже тепер турецка поліция і войско. — З Альбаниї доносять, що два племена, Ріка і Газі, піддали ся і згодили ся на переведене реформ. То великий поступ і тепер надіють ся скорого закінчення цілої акциї. — Порта і дипльоматичне тіло одержали з Болгариї успокоюючі вісти. Страх перед вибухом ворохобні против князя був пересадний. І народні маси і кермуючі круги цілком не суть ворожо настроєні.

ДЕНЬ ПО ВІНЧАНЮ.

(З мадярского — Маврикія Йокая.)

I.

Бють бубни, грають труби — до бою!... Мужчина і дївчина клячать перед престолом, долоню в долони стискають і присягають собі любов і віру.

Сьвященик благословить присягаючих, а сьвічки шепчуть з вдоволенем, що красшої пари не бачили ще перед престолом.

Дївиця спустила очи в долину; коли-б їх піднесла, сніжні єї лиця зарумянились би як зірниця ранна, бо стрітилась би з горячим поглядом свого улюбленого, котрий на неї споглядає з розкошию, повен щастя.

Ах! як же бють два серця, коли уста відповідають слово „люблю!“ Яке-ж оно гарне, коли чоловік від кількох літ ховає єго з розкошию в тайнї, а доперва перед Богом виповідає з правдивим чутєм!

Сьпіваки сьпівають весело в хвили, коли повінчана пара виходить з церкви, а нарід шепче з утїхою, що щасливше подруже не відійшло ще від стіп того престола.

Дївицю ведуть по переду, мов би тую сніжну постать мали завести в країну щастя! За нею поступає усьміхнений, щасливий муж.... Він завтра іде на війну — а може вже не верне?...

Бють бубни, грають труби — до бою!...

* * *

Весело грає музика, дзвенять пугарі, брячать остроги. Повно радости на весїлю.

Молодїж гуляє з жаром, старші поглядають з вдоволенем на молодше поколїнє, а коли хтось закличе: „Потрійний танець!“ — всї разом спішать до танцю.

Молодий муж сидить коло своєї жіночки. З розкошию притискає єї до лицарскої груди. Ледви пів дня она єго женою і ледви пів дня ще буде, тому-ж і пригортає він єї і цїлує.

Тепер провадить єї до танцю: то крутить ся з нею в шаленім обертасї, то кружить довкола неї як планета довкола сонця, то знов обіймає єї й цїлує; бутє їх подібне до двох згідних а перелетних мислий, які зійдуть ся на хвилю.

Всї лиш на них глядять і всї шепчуть з вдоволенем, що красшої гуляючої пари нїхто ще не бачив.

Щастє розясняє єго лице, она знов видає ся ясною хмарою, блищачою до сонця. Муж тої щасливої женщини їде завтра на війну — а може вже не верне?...

Бють бубни, грають труби — до бою!...

* * *

Все утихло; ніч уступає поволи, раннї сни перелїтають з-вільна по-над землею. І зьвізди блїднуть; одна тілько блищить яснїйше, як диямант — то зьвізда ранния, зьвізда любови.

Мовчать всї пташенята, лиш соловій співає пісоньку любови посеред цьвітів, в гаю, що окружає тиху кімнатку. Заколисаний пісню соловейка уснув муж на лонї жени, котра обняла єго в рамена мягонькі.

На лици гарної женщини видко ще слїди рожеві від поцїлуїв, серед котрих заснула; він і в снї усьміхнений — щасливий....

Так спокійно з роскошию пють взаїмно теплий віддих сну. За годину муж тої щасливої жени пійде до бою — а може вже більше не верне?

Бють бубни, грають труби — до бою!...

II.

Під зжовклою липою сидить молоденька жінка та споглядає далеко, на край виднокруга.

Зівялі, серцеваті листки падають на єї лоно.

На далекій рівнинї готовлять ся до битви: тяжка буде там боротьба! Многі знайдуть гріб свій на тім поли!....

Ряди вже упорядковані. Глубокі рови і стрімкі вали не до переходу! Всї зближка приглядають ся смерти, але нікому не блїдне лице.

Новинки.

Львів дня 25 го мая 1903.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Лев Пініньский виїхав до Грималова, аби там приймити Впреосьв. Архієпископа Більчевского, котрий буде візитувати грималівский деканат в днях 25, 26 і 27 мая. П. Намістник поверне до Львова в четвер.

— **Віче лікарів** відбуло ся в четвер у Львові при участи близько 200 осіб. Проводив др. Сельский. По рефераті слухача медицини п. Строки вибрано делеґатами на медичний конґрес у Відни д-рів: Сельского, Озаркевича, Скалковского і Уму. В дискусиї над рефератом др. Буржиньский домагав ся утвореня міністерства здоровля, щоби в лікарских справах не рішали правники. Треба утворити посади лікарів державних, а коли се не дало би ся осягнути, домагати ся значної субвенциї на вдови і сироти по лікарях. Др. Фестенбурґ вказував на гіперпродукцию і на зле розміщенє лікарів як на причину лихого положеня і жалував ся на недостачу солідарности. Др. Кробіцкий домагав ся знесеня примусу іти до хорого на кождий поклик без огляду на заплату. Др. Дубанович домагав ся обезпеченя долї лікарів державою, подібно як діє ся зі сьвящениками і учителями. Др. Паликовский з'обравив невідрадне положенє лікарів при шпиталях, де при надмірнім перетяженю працею платить ся їм дуже лихо. Урядникам краєвого виділу підвисшено платню і признано дорожнянї додатки, але про лікарів забули. Тому лікарі повинні рішучо домагати ся поліпшеня і помноженя посад при шпиталях. Вкінци др. Миколайский виложив такі жаданя, щоби делеґати предложили їх віденьскому конґресови: 1. Винагорода для лікарів за донесенє про вразливі недуги. 2. Знесенє обовязку довошеня в карних справах. 3. Відшкодованє на случай зараженя лікаря або якого випадку. 4. Увільненє лікарів від зарібкового податку. 5. Знижене для лікарів тарифи їзди зелїзницею і дозволенє їзди крім особових, також тягаровими поїздами в часї практики. 6. Підвисшенє тарифи за охоронне щіпленє, висші диети за комісиї і вкінци: 7. Утворенє виконуючої комісиї конґресу для переведеня в діло тих жадань. Жаданя орґанізацийні прирік бесідник предложити на найблизшім засїданю віча, котре відбуло ся в неділю. На порядку дневнім були реферати: 1. Положенє лікарів на провінциї, д-ра Мошковича. 2. Положенє лікарів вільно-практикуючих, дра Папе. 3. Положенє лікарів в публичній службі, дра Уми. Відтак відбула ся дискусия в справі орґанізациї лікарів.

— **Войскові вправи.** При зелїзничій стациї в Судовій Вишни відбувають відділи зелїзничого полку з Перемишля і Корнайбурґа вправи в скорім будованю вузкошляхових зелїзниць, на яких сейчас їздять відповідні поїзди з двома льокомотивами. Ві второк приїде до Судової Вишнї шеф ґенерального штабу ґен. Бек, аби приглянути ся тим вправам.

— **Рада надзираюча товариства „Днїстер“** відбула своє засїданє безпосереднє по загальних зборах під проводом президента сов. Кузьми і в присутности 16 членів та комісаря правит. радника двору Гута. Президентом Ради вибрано по мисли § 34 стат. на 6 літ поновно сов. Григория Кузьму, а директором по мисли § 37 2) стат. на 6 літ поновно дра Стефана Федака.

— **Против поєдинків.** Оногди відбуло ся у Львові академичне віче в справі поєдинків і ухвалило по довгій дискусиї виступати як найенерґічнїйше против полагоджуваня особистих непорозумінь при помочи поєдинків, а надто приступити до єствуючої вже „ліґи для оборони чести“ яко академичний кружок.

— **Зі Стрия.** Дня 11 н. ст. червня о год. 2-ій по полудни відбудуть ся в сали „Народного Дому“ в Стрию звичайні загальні збори стрийскої філїї тов. „Просьвіти“ після проґрами, яка оповістить ся сими днями. Щоби можна подати докладний образ просьвітного руху в Стрийщинї, упрашає Виділ всї читальнї „Просьвіти“ Стрийщини, щоби безпроволочно скликали засїданє виділу — перевели на нїм вибір делеґатів на заг. збори та виготовили докладне справозданє зі стану читальнї, а іменно: 1. рік заснованя читальнї, 2. число членів (господарів, женщин, молодїжи), 3. високість вкладки річної, 4. стан майна, 5. число книжок в бібліотецї, 6. які часописи предплачує, а які дістає даром? 7. чи читальня містить ся в власній хатї, чи наинятій? 8. чи при читальнї істнує склепик, каса пожичкова або шпихлїр? 9. коли були послїдні заг. збори і який єсть склад виділу? — Справозданя ті просить Виділ переслати найпізнїйше до дня 7 червня на руки проф. Івана Вахнянина, заст. голови.

— **Серцева епідемія в Стрию.** Зі Стрия пишуть: Загадочна епідемія навістила наше місто. Іменно в чотирох днях померло нагло на удар серцевий осмеро осіб: радник суду Товарницкий, писар уряду податкового Німчицкий, жінка шевця Войтовичева (при кормленю дитини), робітник Кулечка, одна бідна зарібниця (осиротивши 6 дїтий), властитель головної аптики Айхмілєр і доктор медицини (примарий стрийского шпиталя) Чернецкий. Сей послїдний так перенняв ся смертию п. Німчицкого, з котрим день перед тим забавляв ся в касині, що дістав удару серця і помер.

— **В справі викритих крадежий** на галицких зелїзницях арештовано доси в Кракові 27 людий зі служби зелїзничої. Один з арештованих признав ся до крадежи золотого ланцушка з хрестиком, котрий реклямувала якась пані з Одеси. При ревізиї у Мочульского знайдено також пачку угорских льосів, котрих властитель поки що судови ще не знаний. Головний проводир банди злодіїв Скржишковский мав вже раз процес о крадіж і тодї дирекция усунула єго була від служби при поїздах особових; але суд з браку доказів увільнив тодї єго а Скржишковский апелював до міністерства зелїзниць у Відни, котре призначило єго знову до служби при поїздах особових. Тепер власти роздумують над способом, в який можна би пакунки надавані на фрахт забезпечити від крадежі і здаєсь заведуть пльомби, котрими будуть пакунки заосмотрені при надаваню на фрахт.

— **Нещаслива пригода.** Іван Моос закладав оногди дроти телеґрафічні на дво-поверховій каменици при ул. Сикстускій. Дах був ховзкий і Моос посковзнув ся та став сунути ся в долину. На самім краю даху задержав ся, вхопившись рукою об кусень вистаючої бляхи і в той спосіб одною ногою завис у воздусї а другою зачепив об ринву. Вхопившись за бляху, Моос перетяв собі пальцї так, що они ледви держать ся а при тім розрізав собі і долоню. Мимо того мав на стілько щастя, що виратував ся від страшної смерти.

— **Бійка студентів з селянами.** В Брук під Віднем пробували оногди слухачі віденьскої політехники, числом 160, на ґеодетичних вправах. При тій нагоді виявили взглядом чужої власности дуже мало пошанівку, бо наробили рільникам такої шкоди, що викликали против себе загальне обуренє, а вкінци прийшло межи селянами а студентами до завзятої бійки.

— **Смерть від грому.** Дня 11 с. м. около 5 год. по полудни вдарив грім в хату Федя Цицака з Юречкової, повіта добромильского і убив на місци 9-лїтного сина тогож господаря, Николая, та мешкаючу там вдовицю Теклю Марчиньску. Від грому займила ся і хата та згоріла зі всїм, що в нїй було.

— **Нещаслива пригода на зелїзници.** В ночи з дня 22 на 23 с. м. наїхав поїзд зелїзничий при стациї Гаї нижні повіта дрогобицкого на віз, на котрім поганяв кіньми Гринько Хомяк з Михайлович. Машина покалїчила тяжко самого Хомяка, одного коня убила, другого покалїчила а віз зовсїм поломила. Слїдство, яке в сїй справі веде ся, покаже, чия в цїлім нещастю була вина.

— **Нещасливі пригоди.** Два робітники Іван Максимишин і Михайло Братах розбирали у Фразї пов. рогатиньского старий дім і притім через власну їх неосторожність румовище їх

Сонце і жажда борби румянять їм лица, здаєть ся, горять огнем. Молодий капітан перебігає ряди і поломінню своєї відваги запалює духа вояків.

— Не бійте ся! я перед вами піду до бою! здалека увидите мій золотий шолом. Ворог возьме мене на цїль, вас ніяка куля не трафить....

Жовнїри з окликом радости приняли слова вождя, а ворожі окопи і вали відбили відгомоном той оклик.

.... Сидить молоденька жінка під зжовклою липою і поглядає далеко на край виднокруга.

* * *

Перед битвою відбуває ся воєнна нарада. Богато треба буде посьвятити крови, щоб заняти твердиню.

Хто-ж посьвятить ся?

Глубока ріка не до переходу: сьмільчак може утонути, на противнім березї грозять ворожі кулї. Хто-ж там піде?

— Я піду! — каже капітан — переплину ріку, або більше сюда не верну.

Старшина глядить на него з почестию, бо він що обіцює, звик виповнити.

В одній улици треба розвалити барикади і зігнати з них ворога; доми заповнені добрими стрільцями, а улиці повні товп. Хто-ж там піде?

— Я піду! — каже капітан — і поконаю їх, або згину!

Старші вояки стараються ся відвести єго від такої шаленої гадки. Він, повен жару, опираєсь їм. — Коли побідив в одній битві, спробує щастя і в другій.

Треба перейти через глубокі рови; за ними дві сильно стережені башти, на котрих димлять ся жбухаючі огнем гармати. Хто-ж там піде?

— Всї там підемо! — крикнули враз. Шаблї свищуть у воздусї, мов-би бажали літати.

Палить ся розогнене лице капітана, серце єго горить жаждою боротьби, груди роздуваєсь, а віддихаючи скоро здаєть ся духом, гадкою і жаждою пробиває мури і вали. Глядає славної смерти!....

... Під зжовклою липою сидить молоденька жінка і з тугою споглядає далеко, на край виднокруга. Зівялі листки падають на єї лоно....

* * *

Гримуть гармати — град куль зі свистом поре задимлений воздух, пливе кров.... дуднять конї, дзвенять шаблюки, шпигають піки як величезні жала, пливе кров.... Крик і вите военне роздирають небо; стонів умираючих не чути, гамір приглушує їх. Шелестять хоругви — пливе кров....

То день іменин смерти.

Хто-ж так поплямлений кровю, з шаленою відвагою кидає ся в що-раз більші товпи, бухаючі огнем? Так спішно єму, так хоробро рубає! Не обзираєть ся по-зад себе, чи хто товаришить єму, тільки жене на перед.

То молодий капітан. Перед ним — летить страх, в єго долони — знищене, під єго хоругвою — побіда!...

Громадно зближають ся до ровів наповнених водою — але глубина не здержує їх; з оружєм в руцї скачуть у рови... тут один, там другий тоне, иньші перепливають глубінь. З води стають сейчас до огню, гасять пожежу. Ворог починає втікати.

Хто-ж то бурить барикади по улицях, де кождий дім єсть оборонною твердинею, котру приступом добувати треба? Ворог стріляє з вікон і з по-за мурів, а смерть має довгі руки — нехай утікає той, хто єї боїть ся, але хто побідити хоче, мусить надблизитись. Наближають ся. Ворог паде — улиця здобута.

Запеклість битви перенняла заразом всї душі і серця. Чоловік бореcь з чоловіком, гармати жбухають в товпи людий; рани вже не болять, лице смерти вже не страшне — більше нема вже боязливого серця.

Хто-ж то вносить ся з трибарвною хоругвою в одній руцї, а з закровавленою шаблюкою в другій? Голос єго вабить до битви: „За мною!“ Вже, вже став перед пащею гармати, там, де стоїть трон смерти! „За мною! за мною!“ — крикнув ще раз і станув на валах.

Хоругов блиснула серед диму... вже повіває по над битвою, а лицар осягнув бажану цїль — перший став на окопах... Ще раз блиснув трибарвною хоругвою... і все зникло... все...

Героя капітана застрілено.

засипало так нещасливо, що Максимишин згинув на місци, а Братаха так тяжко потовкло, що ледви чи він подужає. — В лісї „Переїзд“, належачім до Вороблячина пов. равского, рубав дня 19 с. м. робітник лісовий Андрух Якимівский, літ 62, з Великих очий пов. яворівского дерево для торговельника Боруха Клінґера і спадаюче дерево убило его на місци.

— Завзятий як рідко. В громаді Мисинах в горішній Країні стала ся така подія. Робітник Шивич родом з тої громади працював колись давнїйше при реґуляциї Дунаю в Славониї і там зломив собі ногу а відтак мусїв довший час лежати в шпитали в Будапешті. Кулявий на одну ногу вернув він назад до своєї громади. Тут став він смертельним ворогом війта, до котрого мав злість за то, що він не виставив єму сьвідоцтва яко чоловікови крайно бідному, через що він не дістав особистої ренти яко відшкодованя за калїцтво не з власної вини при роботї. Де лиш міг і коли міг, ганьбив він війта та робив єму всїлякі пакости, а що війт був слабого здоровля, то Шимич сказав єму одного разу в злости, що коли він, війт умре, то він его викине з домовини. Так і стало ся. Перед двома роками війт дїйстно помер, а Шимич закрав ся до хати, де лежав труп, та вхопив его за ноги і став вже витягати з домовини, коли люди то побачили і перешкодили тому. Але на тім не конець. В три недїлї опісля хотїв Шимич викопати тїло війта з гробу і в ночи став дїйстно розкопувати гріб, але якийсь чужий. Хтось то добачив і Шимича засуджено опісля за зневаженє померших на шість місяцїв арешту. Заким він ще взяв ся відсиджувати арешт, сказав до своїх товаришів, що мусить ще нагробник на гробі війта відновити. Отже пішов на кладовище і став там вирубувати золоті букви на нагробнику, але знову хтось єму в тім перешкодив і тепер за сю справу засудили его знову на арешт.

— Страшна смерть місионаря. Сими днями наспіла з Індиї вість про страшну смерть місионаря о. Косми в місиї Беттія в північній Індиї. О. Косма був родом з Каринтиї мав 39 лїт і перебував вже десятий рік на місиї. Одного дня вибрав ся він був з двигарями в гори, де мав разом другим місионарем, котрий був вже в горах, приготовити лїтне помешканє для місионарів. Милосердячись над двигарями, казав їм часто спочивати а сам ішов наперед. Около полудня, коли спека стала найбільша, лишив він так само двигарів, а сам з набитою рушницею пустив ся вузонькою стежкою через якусь дебру. Аж ось вискочив з гущавини тигр і вхопив его зубами за шию та повалив на землю. Він не мав вже сили стрілити, бо рівночасно прискочили до него й молоденькі тигри і стали его заїдати. В кілька годин опісля прийшли на то саме місце і двигарі та здивували ся не мало, коли знайшли его капелюх. Они стали шукати за ним і знайшли один черевик а трохи дальше і рушницю але тїла не було. Зараз побігли до хати на горі, де був другий місионар і ще більше людий, а відтак спільно взялись шукати нещасливого. По довшім часї знайшли его кости майже зовсїм обгризені з тїла, та лиш руки були зовсїм ненарушені і по голові можна ще було нещасливого трохи пізнати. Анґлїйцї зробили опісля облаву на тиґрів і вистріляли їх.

Впав на коліна... Ще на хвилю спер ся на держаку хоругви — викликнув слово „За мною!“ і умер. Трибарвна хоругов накрила его.

За хвилю рознесли ся клики побіди з тисячів грудий підвладних молодого капітана. Він був героєм дня, єму належав ся найкрасший вінець слави!...

...Під зжовклою липою сидить молоденька вдова і з смутком споглядає гень в даль виднокруга. Зівялї листки падають на її лоно...

* * *

На поли битви копають могилу помершому лицареви. Військова музика і глухий голос бубнів з сумом товаришать похоронному обрядови.

На его доновинї нема нічого — крім шолома і шаблї, що звабила на похорон его ті величезні маси народу.

Тихо ступають товариші оружя, тихий біль огорнув всї душі. Спускають домовину до гробу. Стріли гармат розлягають ся і відголосом відбивають ся о високі гори. Музика затихла, музиканти утирають сльози...

...Під зжовклою липою сидить молоденька вдова і смутно споглядає на край виднокруга. Зівялї листки падуть на її лоно.

Штука, наука і лїтература.

— Дзвінок, ілюстроване письмо для науки і забави руским дїтем і молодежи, ч. 10 за місяць май, містить в собі: Сонце. — А все ізза пилочки. Оповіданє (Дальше). — Пташок в клїтцї (Стишок з ілюстрациєю). — Праця і забава. — До сего числа доданий четвертий аркуш оповіданя „Збиточник Ґумфрі“.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 25 мая. П. президент мінїстрів др. Кербер відмовив остаточно хорватским послам з Дальматиї свого посередництва в справі їх авдиенциї у Цїсаря. В наслїдок того в кругах хорватских послів панує невдоволенє.

Відень 25 мая. Посли дальматиньскі і хорватскі видали комунїкат в справі подій в Хорватиї. Цїсар доси не приймав послів на авдиенциї.

Загреб 25 мая. Урядова часопись оголошує заведенє наглих судів в трех хорватских повітах. В місцевости Калинів напали селяни на дім громадский. Жандармерия ужила оружия. Один селянин убитий, тринайцятьох арештовань.

Задар 25 мая. В Сплїтї відбули ся збори Хорватів в справі розрухів в Хорватиї. Ухвалено резолюциї против уживаня войска до поборюваня розрухів. По вічу устроїли участники его велику демонстрацию. Полїциї удало ся вкінци розігнати демонстантів.

Рим 25 мая. Італїяньский амбасадор у Відни ґр. Ніґра подав ся до димісиї. Єго наслїдником стане дотеперішний амбасадор у Вашинґтонї Майор.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		**День**
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева. Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ в Підз., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні днї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).